شنبه 16 آذر 1392 - 11:07

کشف درمان خوددرماندگی در معده/ کنترل اوتیسم با مصرف پروبیوتیکها

محققان موسسه فناوری کالیفرنیا اعتقاد دارند که پروبیوتیکها نظیر میکروارگانیسمهایی که در معده انسان وجود دارد می تواند به کنترل اوتیسم کمک کند.

محققان موسسه فناوری کالیفرنیا اعتقاد دارند که پروبیوتیکها نظیر میکروارگانیسمهایی که در معده انسان وجود دارد می تواند به کنترل اوتیسم کمک کند.
به گزارش خبرگزاری مهر، محققان موشهایی که رفتارهای شبیه به اوتیسم داشتند را با پروبیوتیک درمان کرده و نتایج آن را بسیار موثر توصیف کردند.

رفتار مرتبط با اوتیسم، ضعف ارتباط چشمی، ضعف ارتباطات، سطح بالای اضطراب پس از درمان پروبیوتیک از بین رفتند.

محققان در شماره اخیر مجله پزشکی "سلول" نتایج این تحقیقات را گزارش کرده اند.

آنها طی یک بیانیه اعلام کردند که تحقیقات سنتی اوتیسم را به عنوان یک اختلال ژنتیکی و یک اختلال مغزی بررسی می کند، اما تحقیقات ما نشان می دهد که باکتری روده می تواند در علایمی شبه ASD سهم داشته باشد و این نقش پیش از این مورد بررسی قرار نگرفته است.

این محققان اعتقاد دارند که فیزیولوژی روده بر عملکرد مغز تأثیرگذار است.

این گروه از موسسه فناوری کالیفرنیا از پروبیوتیکی استفاده کردند که به عنوان " B. fragilis" شناخته می شود. آنها در نظر دارند یک آزمایش درمانی پروبیوتیک روی علائم رفتاری اوتیسم انسان انجام دهند. این آزمایش ظرف یک تا دو سال آینده انجام می شود.

براساس اعلام مرکز کنترل بیماریها یک کودک از هر 88 کودک مبتلا به اوتیسم است و این بیماری در پسران شایع تر از دختران است.

اگرچه تحقیقات نشان داده است که این بیماری بسیار پیچیده است و ژنهای بسیاری در آن دخیل هستند اما تاکنون هیچ آزمایشی برای تشخیص این شرایط وجود ندارد.

پروبیوتیکها می توانند به نوعی علائم مرتبط با اوتیسم را کاهش دهند اما هنوز هم باید تحقیقات بسیاری انجام داد تا مشخص شود که آیا می توان آنها را به عنوان درمان در نظر گرفت یا خیر.

اوتیسم یا خوددرماندگی نوعی اختلال رشدی (از نوع روابط اجتماعی) است که با رفتارهای ارتباطی، کلامی غیر طبیعی مشخص می شود. علائم این اختلال تا پیش از سه سالگی بروز می کند و علت اصلی آن ناشناخته است. این اختلال بر رشد طبیعی مغز در حیطه تعاملات اجتماعی و مهارت‌های ارتباطی تأثیر می‌گذارد. کودکان و بزرگسالان مبتلا به اوتیسم، در ارتباطات کلامی و غیر کلامی، تعاملات اجتماعی و فعالیت‌های مربوط به بازی، مشکل دارند.

این اختلال، ارتباط با دیگران و دنیای خارج را برای آنان دشوار می‌سازد. در بعضی موارد رفتارهای خود آزارانه و پرخاشگری نیز دیده می‌شود. در این افراد حرکات تکراری (دست زدن، پریدن) پاسخ‌های غیر معمول به افراد، دلبستگی به اشیا و یا مقاومت در مقابل تغییر نیز دیده می‌شود و ممکن است در حواس پنجگانه (بینایی، شنوایی، بساوایی، بویایی و چشایی) نیز حساسیت‌های غیر معمول دیده شود.